

ROLUL INFORMAȚIEI FINANCIAR-CONTABILE ÎN DEZVOLTAREA DURABILĂ A FIRMEI

Elena DIACONU¹

Abstract

Durable development of a firm depends on several important factors, to be found both inside the very firm and outside; of these, one of the most important is financial and accounting information. This is because durable development of any firm cannot be achieved without reliable management and without a clear-cut strategy; in turn, though, both management and strategy cannot exist, let alone function properly, or respectively being put up properly, without economic information.

Cuvinte-cheie: informație, dezvoltare, financiar-contabil, firmă

Clasificare JEL: D83, M41

1. INTRODUCERE

Dinamismul, profunzimea și amploarea transformărilor din toate sectoarele vieții economice și sociale – ca trăsături definitorii ale evoluției contemporane - se reflectă, între altele, în modificarea structurilor economice, în reierarhizarea ramurilor componente în concordanță cu cerințele progresului științifico-tehnic, cu exploatarea rațională a întregului potențial de resurse și sporirea eficienței, cu exigențele îmbunătățirii calității vieții. Au loc, totodată, schimbări majore în modelele de creștere economică prin orientarea spre tipurile intensive, spre domeniile circumscrise dezvoltării durabile, globalizării și integrării.

Contabilitatea, ca limbaj al afacerilor, trebuie să țină pasul cu evoluțiile înregistrate în domeniile economice, iar nevoia promovării unor concepte unanim recunoscute își dovedește utilitatea din ce în ce mai mult. Când managementul unei întreprinderi se confruntă cu unele probleme dificile, cum sunt cele economice și financiare, situație frecventă în orice activitate desfășurată, el simte în mod firesc nevoia unui set de principii contabile, care nu sunt similare cu cele ale legilor imuabile ale naturii din fizică și chimie.

Contribuția contabilității la realizarea obiectivelor strategice ale managerilor se manifestă și sub forma asigurării informațiilor necesare controlului, determinării gradului de răspundere și efectului, la diferite locuri de muncă, ceea ce permite depistarea rezervelor interne, a cheltuielilor neeconomice și pierderile.

Urmare a cerințelor actuale ale conducerii și organizării științifice a entităților economice, contabilitatea contemporană se orientează tot mai mult către calcule previzionale asupra mijloacelor, resurselor de formare a acestora și rezultatelor financiare, pe care le împletește cu reflectarea fenomenelor ce au avut loc.

2. CORPUL LUCRĂRII

Contabilitatea și-a dezvoltat puterea de cunoaștere a situației economice și financiare, astfel încât să poată furniza, în condiții optime, informațiile necesare luării celor mai juste decizii. De altfel, scopul contabilității este de a face din informațiile și metodele sale un

---

¹ Conferențiar universitar doctor, Universitatea „Spiru Haret” București, diaconuush@yahoo.com

instrument de orientare, un „*tablou de bord*”, un consilier pentru stabilirea condițiilor în care entitatea economică își desfășoară activitatea în interior, precum și în context macroeconomic.

Cu alte cuvinte, informațiile contabilității constituie sursa cea mai importantă, „*banca de date*”, a conducerii în procesul decizional și astfel contabilitatea devine indispensabilă în activitatea de conducere a entităților economice, indiferent de activitatea pe care acestea o desfășoară.

Informațiile contabile oferă conducerii unităților indiferent de obiectul de activitate, posibilitatea alegerii programelor optime și fixarea unei anumite linii de politică economică. La acestea se adaugă tendința actuală a informației contabile de a deveni mai operativă prin automatizarea calculelor de gestiune, calculatoarele electronice, puse în slujba contabilității, reducând timpul de prelucrare a datelor și astfel deciziile economice și financiare beneficiază de fundamentare operativă.

În contextul celor subliniate, putem aprecia că sistemul contabil utilizat în prezent de entitățile economice, și nu numai, asigură informațiile necesare în procesul managerial al acestora, precum și în relațiile fiecăreia dintre ele cu terții, acționari sau asociați, furnizori, clienți, bugetul statului și bugetul asigurărilor sociale, bănci ș.a. El a fost astfel perfecționat încât s-a realizat, pe de o parte, adaptarea permanentă la transformările inerente produse în desfășurarea activităților economico – financiare din cadrul economiei naționale, iar pe de altă parte realizarea obiectivului de conformare cu directivele în domeniu ale Comunităților Economice Europene.

Realizările de această natură au fost posibile prin efectuarea a numeroase adaptări și perfecționări de natură contabilă, care au avut în vedere, în mod firesc, și modificările permanente ale legislației fiscale din țara noastră ca membră a Uniunii Europene.

În acest context poate fi încadrată și cercetarea efectuată, bazată atât pe studiile apărute în literatura de specialitate, cât mai ales pe informațiile preluate de la diverse entități economice, și nu numai.

Volumul imens al informațiilor care personalizează și fragmentează elementele ce definesc performanța financiară a unităților economice, tendința divergenței între teorii, precum și importanța informațiilor degajate de contabilitate pentru procesul decizional au motivat alegerea subiectului prezentei lucrări.

În cele ce urmează vom reține câteva aspecte considerate esențiale privind definirea informației și caracterizarea celei de natură contabilă.

Contabilitatea ca știință cu caracter teoretic și aplicativ s-a născut din necesitățile practice ale producției materiale și s-a dezvoltat odată cu forțele de producție, cu diviziunea socială a muncii și cu schimbul. În aceste condiții contabilitatea este strâns legată de procesele economice și de relațiile de producție, care se schimbă în diferite momente ale dezvoltării societății, în prezent punându – se un accent din ce în ce mai mare pe o dezvoltare durabilă sau sustenabilă a tuturor sectoarelor de activitate. .

Dintr-o activitatea eminentă practică, ale cărei cunoștințe erau dobândite în mod empiric, contabilitatea a devenit o disciplină științifică menită să furnizeze date și informații eficiente pentru elaborarea strategiilor la toate nivelurile precum și în procesul decizional. Specialiștii în domeniu consideră, de altfel, că acesta este și motivul pentru care a fost necesar ca practicile contabile să aibă drept fundament o teorie contabilă și o bază conceptuală în care cercetarea să joace un rol determinant.

Dezvoltarea contabilității și implicit creșterea ofertei de informații de această natură a fost legată atât de teoreticieni, cât și de practicienii în domeniu de sporirea cererii produselor furnizate de aceasta, venită din partea unor utilizatori ale căror necesități informaționale depind de mediul economic, politic, juridic, social și cultural în care acționează.

Înainte de a prezenta informația contabilă și rolul acesteia în dezvoltarea durabilă a firmei considerăm necesară clarificarea câtorva aspecte privind informația în general și informația economică în special.

Precizarea noțiunii de informație impune necesitatea unei discuții, între termenii de dată și informație, care, de foarte multe ori, se confundă în practică.

Datele, sunt reprezentate prin cuvinte, cifre sau semne, care descriu sau reflectă cele mai diverse fapte și situații petrecute, ele formând materia brută pe care se întemeiază informațiile.

Informația, apare ca rezultat al unui proces complex, prin care anumitor date li se atribuie semnificația stării sau dinamicii unui obiect, fenomen sau eveniment, în cadrul unor proceduri formale de prelucrare².

Într-o definiție mai concretă a informației, aceasta apare ca „o știre sau mesaj cu privire la fapte și evenimente de orice fel, care trebuie înțelese, folosite și transmise pentru a facilita realizarea obiectivului cuantificat”³.

În literatura de specialitate găsim numeroase încercări de a defini această noțiune, dar opinăm că o definiție general valabilă este practic imposibilă întrucât „informația se deschide în mod practic mai multor discipline”⁴.

În activitatea economică informația face legătura între obiectivele propuse de întreprinderea în care se arată ce, cât și în ce condiții să se execute producția, să se realizeze lucrarea sau presteze serviciul, iar rezultatele efective indică gradul și modul de îndeplinire a scopurilor propuse.

Teoria informației cu aplicabilitate în domeniul economiei a constituit obiectul de cercetare a numeroși oameni de știință, de mare valoare, fiind așa numita informație științifică.

Peter Drucker, profesor de management, în lucrarea sa *Post Capitalist Society* arată că „astăzi știința este mai importantă pentru bunăstarea națiunilor decât capitalul sau forța de muncă”.

Revenind la domeniul economic, desfășurarea acțiunilor în concordanță cu sarcinile și valorile prestabilite sunt în bună măsură condiționate de calitatea informațiilor, de rapiditatea prelucrării și oportunitatea transformării lor în actul de decizie.

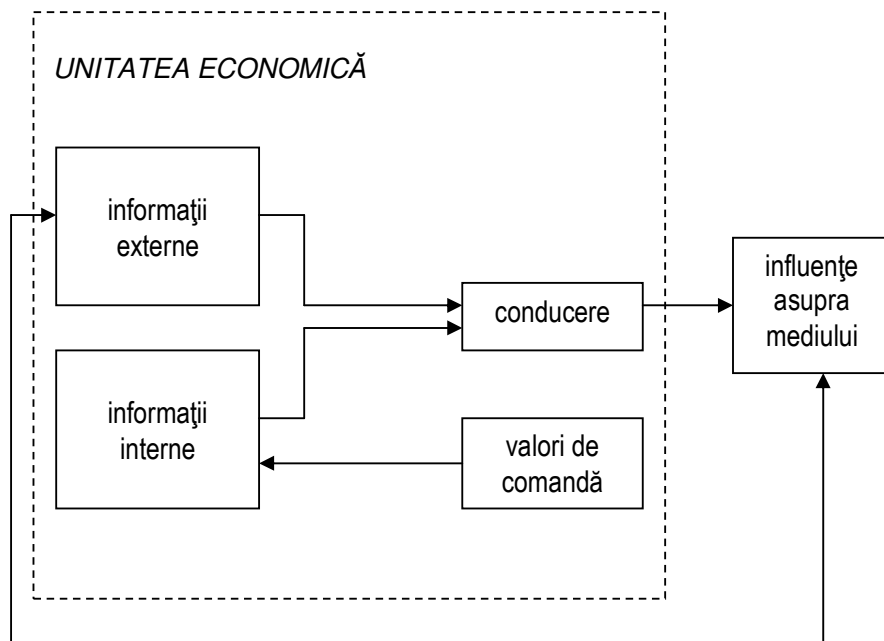
Legătura dintre informația economică și actul de conducere poate fi reprezentată astfel:

---

² Paraschivescu, M.D., Păvăloaia, W. - *Contabilitatea și dezvoltarea economico-socială*, Editura Tehnopress, Iași, 1999, p. 99.

³ Popescu, A.I. - *Teorie și practică în analiza sistemelor de conducere*, vol. I, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1977, p. 84.

⁴ Stössel, Șt., Ogodescu, S.D. - *Omul și universul informațional*, Editura Facla, Timișoara, 1978, p. 14.

Figura 12. Relația dintre informație și actul de conducere

Pentru ca informația economică să-și îndeplinească rolul ei în procesul conducerii, a fundamentării și formulării deciziei, trebuie să posede următoarele calități:

- **acuratețea**, calitate care determină valoarea informației și se referă la reflectarea exactă a realității, atât cantitativ cât și calitativ;
- **oportunitatea** reprezintă calitatea informației de a fi disponibilă în momentul în care este solicitată și se măsoară prin parametrul timp;
- **valoarea**, în sensul că trebuie privită prin prisma conținutului informațional, a valorii de utilitate a informației, precum și prin prisma efectelor sale asupra sistemului condus.

Alți autori în domeniu⁵ adaugă la aceste atribute calitative ale informației și câțiva parametri specifici pe care îi considerăm relevanți, respectiv:

- **dinamismul**, în sensul evidențierii proceselor de muncă în evoluția lor și nu static;
- **sinteza și conciziunea**, adică prezentarea informațiilor cu economie de mesaje adaptate managerilor aflați într-o permanentă criză de timp;
- **specificitatea**, dată de adaptarea informațiilor la particularitățile utilizatorului – referitoare la nivelul de pregătire, grad de informare, timpul de care dispune specificitatea problemei ce urmează a fi rezolvată.

Lista caracteristicilor calitative ale informațiilor economice ar putea continua, cunoscut fiind conținutul larg al acestora, concretizat în masa de date primare și prelucrate referitoare la baza materială, la activitatea și rezultatele obținute într-un ansamblu economico-productiv.

În cadrul informării economice **aria informațiilor contabilității este foarte întinsă**, ele apărând ca informații specifice, particulare, rezultate din interpretarea și prelucrarea prin intermediul logicii contabile a mișcărilor de valori provocate de activitățile creatoare.

Principala sursă de date a sistemului informațional economic și, totodată, una din componentele de bază ale acestuia este contabilitatea, instrumentul de bază pentru cunoașterea, gestiunea și controlul patrimoniului și al rezultatelor obținute de către entitățile economice.

⁵ Verboncu, I., Popa, I.- *Managementul organizației*, Tipografia A.S.E., București, 2004, p. 52.

„Contabilitate, sursă principală de informații la nivelul întreprinderii”⁶ face totodată dovada unor calități incontestabile care îi măresc eficiența în managementul modern⁷.

Obiectivele contabilității agenților economici pot fi formulate astfel⁸:

- înregistrarea cronologică și sistematică a mișcărilor patrimoniale;
- asigurarea integrității patrimoniului;
- urmărirea și furnizarea rezultatelor obținute atât pentru necesitățile proprii, cât și pentru informarea asociațiilor sau acționarilor, clienților și furnizorilor, băncilor, organelor fiscale și a altor persoane juridice și fizice;
- furnizarea informațiilor necesare întocmirii documentelor de sinteză contabilă.

Rolul informațiilor contabilității este de a asigura o dezvoltare stabilă, precum și realizarea ciclurilor ce caracterizează finalitatea activităților cu cât mai puține perturbații. „Deși informațiile utilizate pentru luarea deciziilor de către manageri sunt furnizate în cea mai mare parte de contabilitatea de gestiune, contabilitatea financiară produce și ea informații pentru gestiunea curentă a clienților sau furnizorilor și pentru fundamentarea deciziei de investiții și finanțare”⁹.

Producerea informațiilor contabile la nivelul unei entități economice este asigurată de către practicienii profesioniști în domeniu, proces ce se desfășoară în mod organizat, în cadrul sistemului informațional contabil. Acest tip de informații trebuie să satisfacă anumite nevoi, să aibă deci utilitate pentru toți cei care formează categoria utilizatorilor, produselor contabilității, fapt pentru care difuzarea lor trebuie să se constituie într-un proces dinamic și rațional, rod al negocierii și compromisurilor între întreprinderea și factorii externi.

Pornind de la beneficiarii informațiilor contabile, acestea pot fi delimitate în două categorii:

- (A) interne, respectiv informații adresate conducătorilor și executanților din cadrul entității și cu un grad de agregare variabil, funcție de amplasarea ierarhică a utilizatorilor;
- (B) externe, destinate altor agenți economici, instituții, bănci, suprasisteme etc. cu un grad de agregare și de formalizare foarte ridicat și, de asemenea, foarte selective.

Informațiile interne de evidență contabilă se referă mai ales la aspectele economice ale activităților întreprinderii și sunt utilizate cu precădere de manageri în fundamentarea de decizii tactice și curente. Ele se caracterizează prin aceea că sunt precise, complete și continue, comparate și corelate, analitice și sintetice.

Considerăm că în timp informațiile contabilității s-au impus atât prin valoarea cognitivă ridicată, cât și prin ponderea ce o dețin în volumul total al informațiilor economice și în prezent contabilitatea are un rol deosebit în cunoașterea și analiza multilaterală a fenomenelor și proceselor constituind de fapt baza elaborării deciziilor.

Funcționarea adecvată a oricărei firme, realizarea obiectivelor cuprinse în previziunile sale, nu este posibilă doar prin contribuția organizării sale structurale, care constituie scheletul sau armătura ei de rezistență, fiind necesar, totodată, un sistem informațional, care poate fi comparat cu aparatul circulator din corpul omenesc. El oferă materia primă informațională necesară în stabilirea și îndeplinirea obiectivelor manageriale, a sarcinilor, competențelor și responsabilităților atât manageriale, cât și de execuție.

⁶ Feleagă, N., Ionașcu, I. - *Tratat de contabilitate financiară*, Editura Economică, București, 1998, p.44.

⁷ Roy, H. R. - *Conceptii de management*, Editura Tehnică, București, 1983, p. 163.

⁸ Pântea, I. P. - *Managementul contabilității românești*, Editura Intelcredo, Deva, 1999, p. 8.

⁹ Feleagă, N., Ionașcu, I. - *op.cit.*, pp. 44–45.

Sistemul informațional reprezintă de fapt ansamblul datelor, informațiilor, fluxurilor și circuitelor informaționale, procedurilor și mijloacelor de tratare a informațiilor menite să contribuie la stabilirea și realizarea obiectivelor societății.¹⁰

Privite din punct de vedere al managementului, informațiile sunt acele date care aduc adresantului un spor de cunoaștere ce privește direct sau indirect entitatea respectivă, furnizându-i elemente noi, utilizabile în realizarea sarcinilor ce-i revin.

În virtutea acestei calități, informația reprezintă temeiul principal al declanșării deciziilor și acțiunilor.

Standardizarea și normalizarea informației, pe de o parte, iar pe de altă parte tendințele spre particularizarea și localizarea produselor și serviciilor orientează agenții economici către o consolidare a sistemelor de informație, deopotrivă informații externe și informații interne în raport cu organizația. Creșterea cantitativă și calitativă a informației în funcționarea organismului economic nu poate fi considerată ca un simplu instrument complementar care se adaugă sistemul actual.

Societatea comercială, indiferent de activitatea pe care o desfășoară, privită ca o entitate, este o articulație a **trei sisteme**:

- ✓ **un sistem decizional** care utilizează informațiile generate de sistemul operațional în scopul realizării obiectivelor sale;
- ✓ **un sistem informațional** care evaluează, pe de o parte, performanțele operaționale și culege pe de altă parte datele referitoare la dezvoltare pentru alimentarea cu informații a sistemului decizional;
- ✓ **un sistem operațional** care asigură abordarea unei funcții de transformare concretă a factorilor de producție în bunuri, lucrări și servicii, însă care în plan de gestiune transformă deciziile luate în performanțe concretizate în rezultatele finale ale entității.

Informația utilă, în opinia noastră, este cea solicitată la diverse niveluri de decizie ale unui agent economic, necesară pentru a elabora și pune în practică, în maniera cuvenită, strategia și măsurile tactice potrivite cu scopul general de a-și îmbunătăți poziția în mediul său concurențial, aceste acțiuni se organizează și au loc într-un ciclu neîntrerupt.

Conducerea competentă și performantă a proceselor economice poate fi considerată un deziderat de prim ordin, fără realizarea căruia nu este posibilă desfășurarea în condiții economice și financiare dorite a activităților programate.

Managementul unei activități economice devine performant atunci când se adoptă numai decizii bine fundamentate, bazate pe concluzii sau constatări ce se formulează ca urmare a studierii detaliate a fenomenelor și proceselor tehnice, economice și organizatorice, precum și a efectelor pe care acestea le generează și, implicit, prin cunoașterea cauzelor care le-au determinat.¹¹

Dezideratele de această natură și în speță problemele ce privesc investirea și recuperarea capitalului avansat, foarte mare în cazul agenților economici din turism, atragerea de resurse suplimentare de dezvoltare, procesele tehnice și tehnologice, introducerea tehnologiei de vârf, desfacerea produselor turistice pe piața internă (turismul intern) și externă (turismul internațional), asigurarea eficienței economice scontate ș.a. se pot realiza în condiții de exigență și calitate, iar managementul poate fi performant numai în situația în care se organizează și utilizează un astfel de sistem informațional economic care să asigure furnizarea tuturor informațiilor utile pentru fundamentarea deciziilor ce se adoptă, sistem în cadrul căruia informațiile de natură contabilă dețin ponderea cea mai importantă.

Relevăm de la început faptul că **informația contabilă nu constituie un scop în sine, ci numai un mijloc, o metodă de confecționare a datelor cu caracter economic și financiar**

¹⁰ Nicolescu, O., Verboncu, I. - *Management*, Editura Economică, București, 1999, p. 83.

¹¹ Staicu, C. - *Bazele contabilității moderne*, vol.I, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2004, p.46.

care să prezinte utilitatea pentru managementul general și financiar al întreprinderii.

Apare, de asemenea, clar că informația contabilă se formează în mod succesiv, pe măsura derulării activității de către entitate, în timp ce managementul sub toate formele sale de manifestare, are nevoie de un portofoliu de date în decursul activității și chiar și înainte de derularea efectivă a operațiunilor acesteia, urmărindu-se luare de decizii, în sensul direcționării activității de producție, comerciale inclusiv financiare, în funcție de conjunctura prezentului, de noile realități formate sau în curs de formare.

Relația dintre managementul general, respectiv comercial sau financiar și contabilitate ca sistem de date este relativ complexă și multidimensională.

În acest sens, putem aprecia că informația degajată de contabilitate este utilizată în procesul managerial al entităților din turism și alimentație publică la oricare nivel ierarhic al acestora.

Liberalizarea, globalizarea, competiția fără menajamente, amplificarea impactului eficienței, a performanțelor managementului în general, o nouă explozie informațională vor fi fără îndoială, caracteristicile dominante ale economiei românești și în perioada următoare. În acest context, contabilitatea nu mai reprezintă o disciplină care se ocupă cu studiul conturilor, ea este și devine treptat un domeniu complex, cu fizionomie complet schimbată față de perioada nu demult trecută.

Primele definiții ale contabilității se axau, în general, pe funcția tradițională de tinere a registrelor (evidență documentară) pe care o îndeplinea contabilul.

În 1941, Institutul American al Contabililor Publici Autorizați (A.I.C.P.A. – American Institute of Certified Public Accountants) a definit contabilitatea ca „arta înregistrării, clasificării și rezumării într-o manieră semnificativă și în exprimare bănească a tranzacțiilor (operațiunilor) și evenimentelor (faptelor) care au chiar și parțial caracter financiar, precum și interpretarea rezultatelor acestor acțiuni.”¹²

Definiția modernă a contabilității este mult mai complexă. În 1970, A.I.C.P.A. a statuat că rolul contabilității constă în a „furniza informații cantitative, preponderent de natură financiară, referitoare la entități economice și care urmează a fi utilizate în luarea deciziilor economice”.¹³

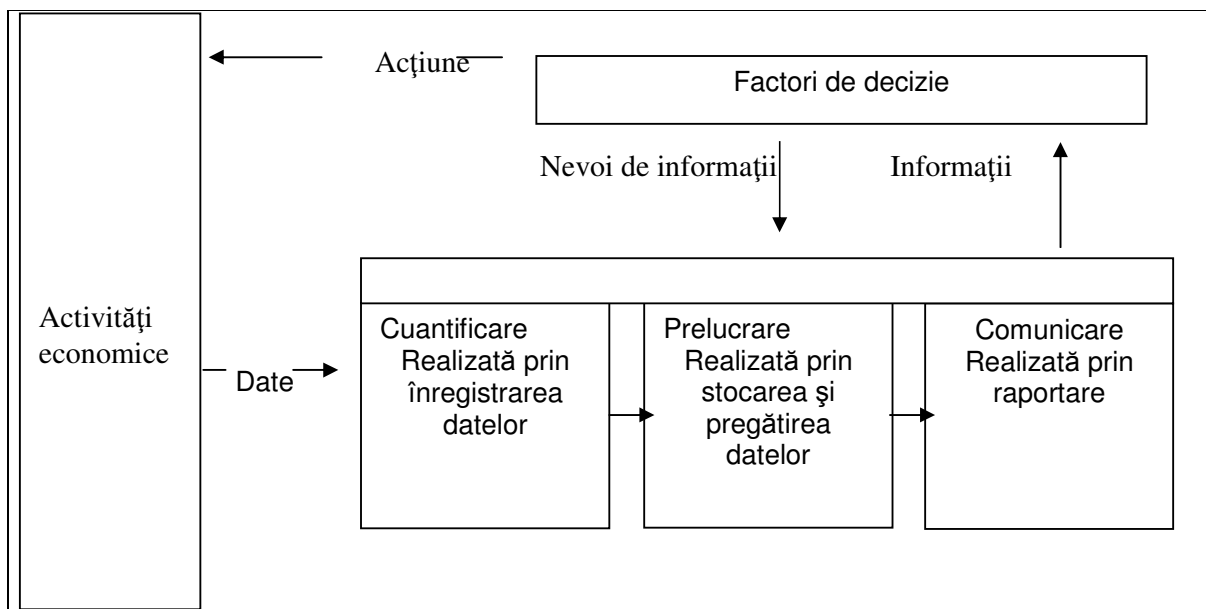
Contabilul modern este implicat nu numai în ținerea registrelor (evidența contabilă), ci și într-o serie de activități ce implică planificare, soluționare a unor probleme, control, orientare a acțiunilor, evaluare, verificare și audit. Contabilul de azi ține cont de necesitățile fundamentale ale utilizatorilor informației contabile, fie interni, fie externi, iar contabilitatea reprezintă un sistem informațional care cuantifică, prelucrează și comunică (transmite) informații financiare despre o entitate economică identificabilă.

Prin contabilitate se realizează legătura dintre activitățile economice și factorii decizionali.

În primul rând, contabilitatea cuantifică activitățile economice, înregistrând datele ce le privesc pentru o utilizare viitoare. În al doilea rând, sunt stocate cât timp este necesar, iar apoi prelucrate pentru a deveni informații utile. În al treilea rând, informațiile sunt comunicate, prin intermediul rapoartelor (situațiilor financiare anuale), factorilor de decizie. S-ar putea spune că datele brute ce privesc activitățile economice reprezintă un input în sistemul contabil, iar informația prelucrată, utilă pentru factorii de decizie, reprezintă output-ul, ceea ce reiese și din figura următoare.

¹² Committee an Accounting Terminology, Accounting Terminology Bulletin No.1, New York, 1993, pag.9.

¹³ Statement of the Accounting Principles Board No.4, New York, 1970, pag.40.

Figura 30. Contabilitatea ca sistem informațional pentru deciziile economice

CONCLUZII

Este unanim recunoscut că la nivelul fiecărei entități economice se înregistrează o cerere în continuă creștere de informații contabile, care se gestionează prin intermediul sistemului informațional de această natură.

Informația contabilă reprezintă o componentă semnificativă a informației economice și, totodată, constituie componenta de bază a sistemului informațional contabil. Într-o accepție generală, ea asigură cunoașterea și controlul situației patrimoniale și a rezultatelor obținute. Datele referitoare la existența, mișcarea și transformarea elementelor patrimoniale, precum și la rezultatul obținut, devin informații contabile, după ce au fost supuse unor prelucrări, dacă au caracter de noutate și numai în măsura în care pot fi folosite (utile) pentru caracterizarea unei activități desfășurate de entitatea economică de la care provin.

Informația contabilă constituie baza determinării indicatorilor efectivi privind totalitatea operațiilor economico-financiare sau a tranzacțiilor realizate și, totodată, asigură certitudinea necesară pentru elaborarea de previziuni viabile.

În acest context, **se poate considera că pentru un viitor imprevizibil, informația contabilă va constitui componenta cea mai importantă a sistemului informațional economic** de la nivelul fiecărei întreprinderi și aceasta pentru faptul că „fiecare dintre părțile interesate în mersul întreprinderii recurge la informație contabilă, deoarece este singura sursă care poate furniza imaginea activității și a situației sale, plecând de la fluxurile și masele monetare, care pentru o perioadă dată au interesat-o.”¹⁴

Pentru perioada actuală și, totodată, pentru cea viitoare contabilitatea constituie un mijloc sau o metodă de obținere a informațiilor economico-financiare utile atât pentru managementul întreprinderii și proprietarii acesteia, cât și pentru o gamă diversă de utilizatori, ceea ce îi conferă un caracter din ce în ce mai social.

În procesul de perfecționare continuă a organizării și conducerii activităților de turism și alimentație publică, rolul contabilității este din ce în ce mai mare.

¹⁴ Capron, M., - *Contabilitatea în perspectivă*, Editura Humanitas, București, 1994, p.158.

Prin metoda sa de cunoaștere și prin procedeele sale specifice, contabilitatea asigură cantitatea necesară de informații ce permit conducerii descoperirea rezervelor interne cu privire la folosirea eficientă a mijloacelor și a forței de muncă în vederea mobilizării lor¹⁵.

În opinia noastră, contabilitatea trebuie să contribuie la realizarea a trei mari obiective și anume:

- **stabilirea unui diagnostic corect al entității;**
- **găsirea unor noi căi care să pună în evidență rapid anomaliiile și deficiențele care apar;**
- **sprijinirea managerilor în alegerea soluțiilor optime.**

Considerăm că aceste trei obiective pot fi realizate numai în măsura în care se operează cu informații contabile de calitate, rod al muncii unor profesioniști în domeniu.

BIBLIOGRAFIE

1. Capron, M. (1994)*Contabilitatea în perspectivă*. București:Editura Humanitas.
2. Diaconu, E. (2010)*Contabilitate financiară – curentă și de raportare*. București: Editura Didactică și Pedagogică R.A.
3. Diaconu, E. și colab. (2007) *Contabilitate –baze și proceduri*. Craiova: Editura Sitech.
4. Feleagă, N., Ionașcu I. (2002)*Tratat de contabilitate financiară*(vol. 1 și 2). București: Editura Economică.
5. Nicolescu, O., Verboncu, I. (1999)*Management*. București:Editura Economică.
6. Paraschivescu, M.D., Pavaloaia, W. (1999) *Contabilitatea și dezvoltarea economico-socială*.Iași:Editura Tehnopress.
7. Pântea, I. P. (1999)*Managementul contabilității românești*.Deva: Editura Intelcredo.
8. Staicu, C. (2004)*Bazele contabilității moderne*(vol.I).Craiova:Editura Scrisul Românesc.
9. Legea contabilității nr. 82/1991, cu modificările și completările ulterioare, republicată.
10. Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, publicat în M.Of. nr. 963 din 30 decembrie 2014.

---

¹⁵ Paraschivescu, M.D., Pavaloaia, W.- *Contabilitatea și dezvoltarea economico-socială*, Editura Tehnopress, Iași, 1999, p. 118.